

תת"ע 2622/03/23 - באסל אל הייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 2622-03-23 מדינת ישראל נ' אל הייב
תיק חיצוני: 15124425073

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מבקש	באסל אל הייב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

1. ביום 06.03.23 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת נהיגה ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, וזאת ביום 15.12.21 עת נהג ברכב פרטי בכביש 90.

2. ב"כ המבקש טען כי הוגשה בקשה להישפט ביום 27.12.21 אם כי כתב האישום הוגש רק בחודש מרץ 2023 ועל כן העבירה התיישנה. הוא הכחיש שנתקבלה כל הודעה והגיש אישור מפנ"א מיום 28.12.21 (נ/1).

3. מנגד, ב"כ המשיבה טענה כי שוגרה למבקש הזמנה לדין וזאת ביום 23.11.22 ועל כן, נעצר מירוך ההתיישנות. היא הגישה 2 הודעות מפנ"א וכן אישור מסירה (ת/1).

דין והכרעה

לאחר שהקשבתי בקשב רב לטיעוני הצדדים ועיינתי במוצגים ובתיק בית המשפט, החלטתי לדחות את הבקשה.

ולהלן הנימוקים:

4. סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע:

(א) "עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה."

(ב) "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)."

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

5. בתת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנא ציטט בהחלטתו מתוך ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת ההתיישנות היא אכן בת שנה אחת אולם מניינה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז- אם התובע לא בחר להאשים בגינה ושלה הודעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בערוץ" של העמדה לדין ודין ההתיישנות כלל אינו חל עליה. מרגע, שבחר התובע או הנהג המואשם להעביר את העבירה אל "ערוץ של משפט" מתחיל "מרוץ ההתיישנות" והוא יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמנים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד ביצוע העבירה, לגבי חלה על המשטרה חובה לשלוח הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. משהוארך המועד להישפט על העבירה, הנאשמת לטעמי נמצאת בנקודת זמן השנייה, כלומר מאותו מועד מתחיל מניין הימים למשלוח ההזמנה למשפט בטרם חלוף שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי אינה הוראת התיישנות אלא הוראה שמטרתה לשים מחסום דיוני למשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הזיכרון ומניעת עינוי דין בעבירה,

שהיא עבירה קלה. אם התביעה לא הזדרזה בהגשת כתב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אות וסימן הוא שהעבירה אינה נחשבת בעיניה כחשובה לניהול משפט". ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 **אבו רקייה מוחמד נ' מדינת ישראל** (נבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתב האישום הינו מועד משלוח ההזמנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הודעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 8380-03-21 **מדינת ישראל נ' מאיר מנחם מאיר מנחם** (נבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הודעת קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשים לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטעון להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה התיישנות דיונית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בחן האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למניין התיישנות דיונית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד משלוח ההזמנה בדואר רשום.

ומכאן לענייננו

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירה מסוג הודעת קנס מיום 15.12.21 וכי כתב האישום הוגש ביום 06.03.23. כמו כן, מעיון במוצגי הצדדים ותיק בית המשפט עולה כי המבקש ביקש להישפט ביום 27.12.21 ואישור מפנ"א נתקבל ביום 28.12.21. מכאן, הנטל על המאשימה להוכיח שבוצעה מסירה כדין לזימון במהלך השנה מיום הגשת הבקשה להישפט, הוא הוא המועד הרלוונטי לחישוב מרוץ השנה.

7. מעיון באישורים שהגישה ב"כ המשיבה עולה כי ביום 21.11.22 מפנ"א הוציא זימון בכתב לב"כ המבקש בעניינו של המבקש ביחס לדו"ח נשוא האישום, לפיו הוא הוזמן לדין ביום 27.04.23 בשעה 10:30 בית המשפט השלום לתעבורה בצפת. וכן, קיים אישור מסירה כדין לפיו ב"כ המבקש קיבל לידי את דבר הדואר שנשלח ע"י מפנ"א וזאת ביום 03.1.22 כאשר קיימת חתימת המקבל ושמו וכן פרטי עובד הדואר וחותרמת סניף הדואר לרבות תאריך. צא ולמד, המאשימה כן נשאה בנטל להוכיח שבוצעה מסירה כדין.

8. יובהר בזאת כי כל מועד אחר, מלבד מועד הזימון לדין, אינו רלוונטי, גם לא מועד הגשת כתב האישום.

סוף דבר

9. לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי התביעה נשאה בנטל להוכיח שהזמנה לדין שוגרה במהלך השנה מיום שיגור הבקשה להישפט למפנ"א. ועל כן, החלטתי לדחות את הבקשה.

10. קובעת מועד הקראה ליום 19.10.23 שעה 11:00.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשפ"ד, 03 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.